

„Istarska Rijec“

ISTARSKA RIJEĆ

Tjednik za penku, gospodarstvo i politiku istarskog naroda.

„Slogom rastu male stvari, a nesloga sve pokvari“ — Narodna poslovice.

Glasilo stoji 4 kila

za svaki centimeter visine... za svaki centimeter visine a...

„Bolje živjeti jedan dan kao lav nego li stotinu godina kao ovca“

DOPISI

Prije nekoliko dana bila je u Rimu jedna vojnička svečanost. Na tu svečanost došao je i glavom sam Ministar Benito Mussolini. Pošto je pregledao vojisku držao je časnicima jedan zanosni govor. Među ostalim rekao je prvi ministar i ovo:

— Dobro je, što je ovih dana neko opet podsjetio na one riječi, što ih je neki nepoznati čovjek uoči bitke na Pjavi napisao na jednoj daščari:

— Bolje je živjeti jedan dan kao lav, nego li stotinu godina kao ovca.

Ko si dosada imao prilike, da pročita sve govore Prvoga Ministra, mora priznati, da je taj državnik također i prvoga reda govornik. U Poslanici, što ju je nedavno posvetio mladim Japancima, on je među ostalim kazao, da je veličina Japanaca i u tome, što oni rado uče i od drugih naroda.

On ih je za to pohvalio. I s pravom.

Mi smo u ovom našem listu već više puta preporučivali našim ljudima, neka dobar nauk prime, gdje god ga nadju.

Ako čuješ, da je tvoj prijatelj izrekao ili učinio nešto dobro — primi to i nasleduj to, gdje možeš i kako možeš!

Ako čuješ, da je i drugi koji čovjek pa ma i tvoj protivnik, izrekao ili učinio nešto lijepo i veliko, a ti primi i to i nasleduj!

Ministar Mussolini ima u svom programu vrlo mnogo dobrih stvari. No ima on prema nama i takovih, s kojima se mi sasvim ne slažemo. Mi to uvelike žalimo, ali to ne znači, da mi moramo biti gluhi i nijemi za sve ono, što Prvi Ministar govori i čini. Naprotiv: mi moramo da pokupimo sve njegove lijepe a nama korisne riječi, sve nama poučne početne kralice i sve, dobre nauke, što su razasute u bezbroju njegovih znamenitih govora i predavanja. Mi moramo o tim lijepim naukama i razmišljati i učiniti sve moguće, da ih dobro začuvamo u svojoj pameti, da nam više nikada od onud ne izgubimo.

Tako ćemo učiniti i s onom divnom riječi, što ju je ovih dana Mussolini izrekao pred svojim časnicima u Rimu:

— Bolje je živjeti jedan dan kao lav, nego li stotinu godina kao ovca.

Te velike riječi iako su bile onom zgodom namijenjene italijanskim, hrabrim časnicima, imaju svoje lijepo značenje i za svakoga građanina ove zemlje: Hrvata ili Italijana. Svi mi, Hrvati i Italijani moramo da nastojimo, da budemo što veoma slični lavu, a što manje ovci. Ovca je korisna životinja, ali ona je odvise umiljna, od svega se plaši, boji, i ako jedna izgubi glavu, izgube je sve za njom.

Pogledajte je samo, dok je muzu i striže! Kako je tiha, kako je krotka! No takav ne smije da bude čovjek, koji u sebi osjeća nekoliko svijesti i ponosa! Čovjek, koji zna, da je ispunio dužnosti, što mu ih nalaže zakon, ne smije još i da legne i da pušta, da ga drugi muzu i striže. On mora da drži svoju glavu visoko i da kaže otvoreno odučno:

Volim živjeti jedan dan kao lav, nego li stotinu godina kao ovca!

Kao lav!

Lava svak poštuje, a na ovcu će svaki kuk da udara. Budimo dakle lavovi, a ne ovce, da nas vuci ne pojedu.

Zemlja, u kojoj su ljudi kao ovce, ni zerna je i nevoljna. Nje niko ne ljubi; do nje niko ne drži.

Prvi Ministar Mussolini ne će da u Italiji budu ljudi kao ovce. On hoće da budu kao lavovi. I to svi i Italijani i Jugoslaveni, jer smo svi pred zakonom jednaki.

Gledajmo dakle i mi, Jugoslaveni, da budemo sa sebe ovcju narav, ako je imamo, i budimo lavovi. Ponosni i svijesni! Bog neka bude s nama!

IZ OPATIJJE.

Prva prijest. - Pokušana samoubivstva. Po jednom lijepom, starom običaju... Po jednom lijepom, starom običaju... Po jednom lijepom, starom običaju...

Razumije se, da se je ta odredba naše djece vrlo mučno dojmila, osobito kad su upoređivala onu mršavu ručnicu kod koldurica s onom lanjskom uistini gospodskom gozdom u našoj „Zori“.

I tako se sve svršilo, da je našoj djeci dan, koj bi za njih morao da bude najljepši i najsvjetliji, prošao dosta tužno i mirno.

Ima li to smisla?

U Opatiji ima židovska sinagoga, gdje se Židovi mogu nesmetano da sastaju i da vrše svoje vjerske obrede i ceremonije, dok ove naše majke ne mogu svojoj djeci da ponude ni žličicu kave na dan najveće dječije slave — na dan prve prijesti njihove! Pa još će neko doći i reći, da liberalci ubijaju vjeru u narod!

Ovih dana dva su mlada čovjeka pokušala, da se ovdje ubiju. Obojica Italijani. Jedan iz Bologne, drugi iz Napulja. Onaj prvi nekakav je radnik, čovjek padavičav, pa kako nije mogao da nadje zarade, povukao se u opatijski park i tu je popio nešto otrova. Čim je osjetio prve boli počeo čovjek, da stenje i vapi u pomoć. Pritrčali ljudi, isprali mu želudac, i sad je opet sve dobro. Vele, da je ovo već drugi put, što taj nesretnik hoće da učini kraj svome životu.

Drugi, onaj Napoletanac, do ušiju je zaljubljen u neku curu. Čula kao čula, ženi se, da mu je davala razloga, da bude ljubomoran, te on zaslijepljen od te strasne bolesti uzio revolver, povukao se i on u park, uperio cijev prema glavi i odapeo. No ili nije dobro gadjao ili je ljubavna odvise tvrda bila — stoji, da se čovjek samo malo ogrebao.

Medjutim, kad je za to doznala njegova Dulcinea, odmah je pohitala k njegovu uzglavlju i tu su se oni lijepo pomirili. Sada šetaju ispod ruke po Opatiji sretni i veseli, kao da se nije ništa dogodilo.

Ova dva pokušana samoubivstva proizvela su u mjestu neugodan dojam. Gostiju ima ove godine našalost inonako vrlo malo, pa ako i ovo malo, što ih ima, bude počelo da se ubija — što onda?

IZ DRAGE MOŠČENJKE.

Naša djeca. Ove godine ima u nas prilično gostiju unatoč rđavom vremenu, koje dosta smeta. Naši gosti u velikoj su većini Jugoslaveni i Cesi.

Događaja se kadgod, da se koje naše dijete približi kome stranome gostu, pa mu nudja cvijeće ili voće u — njemačkom jeziku.

Gosti — kako rekoh — većinom Slovenci, vrlo se tuže na tih neljepih običaj, što nam je ostao još od Austrije. Danas su druga vremena, zato treba da se i djeci svakom zgodno preporučiti neka uvijek i u svakoj zgodni govore našim i svojim materinim jezikom.

Znamo mi, da ogromna većina djece tako i čini, no mi bismo željeli da barem u tome ne bude nikakvih iznimaka.

Tudje poštuju, a svojim se diču! — riješi u našeg velikog pjesnika Petra Preradovića.

Držimo ih uvijek u srcu i na umu!

IZ BURUTA.

I grad nas tuče. Pred nekoliko dana javili smo se i potužili o našim prilikama samo u kratkoj jezičkoj imamo žalbove odvise toga da se tužimo. Nego opet kada bi se najednom sve istužilo, reklo bi nam se da ni toliko istina, pa na radi toga spraviti ćemo u vriču za drugi put. Sad imamo da vam javimo veliku nesreću što nas je pohađila. Iza toliko dugih kiša, što su nam nanese prevelikih kiša i poplavila nesrećna i nje, nadola je dne 16. junija nesrećna tuča, tako velika, da nam je za života, a samo uzela polovicu grozđja i žita, a samo kojim skoro sve i ovako ne živjeti. U njoj i neznam, kako ćemo živjeti. Sve sim pogovarivanja među sobom Ive sim pokušavali pritužiti za takovu reče, da bi se trebalo pritužiti za takovu tuču, pak da bi nam se što popustilo na porozima, a žoje odgovori: Komu se pritužiti?

O drugim stvarima ćemo vam drugi put pisati, kad odahne, jer sada smo tako zlovoljni radi tolikih nesreća da nam se nada pisati.

IZ PULE.

Pred porotom. - Požar na Brionima. Prošla subotu, dne 26. junija vodio se proces na porotnom sudu u Puli proti Martinu Matkoviću iz Fontana kod Poreča, da je na hadnji dan lanjske godine ubio Martina Krajačara iz Fontana. Krajačar i Matković nisu nekoje vrijeme živjeli u najboljim odnosima, pa su radi oga optužili Matkovića, da je on počinio ubistvo nad Krajačarom. Sve dane procesa bila je sudska dvorana puna, te se je prve dane mislilo, da je Matković ubojica. Radi toga ubistva bilo je pozvano preko 40 svjedoka, ali se iz svih tih nije moglo konstatovati, da li je Matković počinio ubistvo, ili nije. Samo je neki Šime Tomac tri puta uz prisegu, založivši svoju dušu, rekao, da je oko 9 sati i po vodio unići Matkovića u kuću.

Ta rasprava je bila tako zamršena, da ni porotnici nisu znali, što da rade. Nije bilo dokaza, da je Matković počinio ubistvo, pa su odlučili, da idu na lice mjesta, da će moguće tamo što naći, ali i na licu mjesta nije bilo dokazano; samo su se uvjerili, da je Tomac pravo govorio.

Opuštenika su branili dr. Robba i dr. De Bert, a povrijeđenu stranku dr. Devescovi i dr. Cerienizza. Nakon njihovog dugog dokazivanja ispraznila je publika sudsku dvoranu, a porotnici odgovarali su na tačke koje im je čitao predsjednik porotnog suda. Mislio se, da će t. zv. verdiktov trajati više vremena, ali su nakon 20 minuta otvorila vrata dvorane, koja je u isti čas bila dupkom puna.

Oko devet sati na veče pročitao je predsjednik osudu, kojom proglašuje Matkovića nevinim.

U subotu 3. o. mj. oko 4 sata u jutro javilo se telefonski vatrogascima u Puli, da je požar na Brionima. Vatrogasci nisu bili pripravnici sa svim spravama, pa su im išli na ruku vatrogasci iz arsenala. Oni su se odmah opskrbili svim sisaljicama, te su silovitom brzinom jednim „tenderom“ došli na Brione. Dok su ovi stigli, narod na brionima branio je da se požar dalje razvije. Tu je gorjela neka krojačnica u Hotel „Neptun“, koja je bila opskrbljena skupim platnom, masinama i raznim spravama. Steta iznasa oko 200.000 lira; ali izgorjeno mjesto bilo je osigurano.

IZ POJARI KOD SV. LOVREČA PAZENATIČKOG

Mjesne zadjevke radi općine.

U jednom broju „Pučkog Prijatelja“ bio je na neki besramni način napadnut i naš pošteni Gašpar Herak. U tom dopisu je naš bivši kandidat napisao, da se niko nije potpisivao za premještanje općine u Sv. Lovreč. Mi smo se potpisali svi, ali trojica su htjela zauzeti topla mjesto. Na ta trojica nemaju potrebne nadbrabe; pa nisu mogli postati ni komesari, ni sekretari, ni podsekretari. I badava su dakle učinili svoj put u Vrsar. Tomiću kažemo samo to, da je njegov kišobran obrnjen na zapad, što mi osudjujemo. On nas vrijeđa i lako može pisati dopise svojom počimtom rukom, koja nije nikad radila u svojoj kampanji. On bi se htio nekako popraviti, ali kasno je, kad bolesnik umre da mu se vodi liječnika. On kaže, da nije potpisao nikakve izvaje, koja bi bila na našu štetu. Veli, da nas se je odvraćalo od općinskih izbora. On je nam davao viru i besidnu, da će na izbornom biralištu biti naš porotnik, ali kad smo došli na biralište, Tomića nije bilo živu. Besramno tvrdi, da je naš Gašpar Herak išao se pogovarati s nama kako ćemo glasovati i koga poslati u općinsko zastupstvo, a poslije da je išao u Sv. Lovreč kazati, da mi seljaci radimo proti guvernu. Mi znademo vrlo dobro tko je Gašpar Herak, a tko Toma Herak. Preselio se je bio u Sv. Lovreč, a sada se opet vratio natrag. Mi mu savjetujemo samo jedno: nek bisti na miru nas siromašne seljake, jer ako je on sit, mi smo lačni. Neka nas ne štipele kao ciljakus, jer mi smo dosti tužni. Mi ne činimo nikakvu politiku, ali svoj materinji jezik ne ćemo nikad zatajiti, već ćemo ga ljubiti do smrti. U toj ljubavi nek nas Tomić ne smeta, već neka nas slijedi i podpire, bez ikakvog obzira, što smo mi siromašni, a on bogat. Tužnoga ne kuri žaliti, a gladnom ne kuri kruh kazati, ako mu ga ne dadeš. Dakle to zapamti!

IZ BUZETA

Mjesečni sajam.

U četvrtak 17. tek. mjes. držao se uobičajni mjesečni marvinski sajam. Veliki broj svakovrsna blaga, krupna i sitna, došlo je iz sviju strana Buzetštine, pa čak iz Roštine i Krasa. Ali eto nesreće. Odmah iza podna naoblaci se naglo nebo, počelo kišiti sa tučom. Ljudi sa sajmišta razbježaše se kojekuda, a da nisu ni jedne glave prođali, pa i ovako ne bi, kada nije bilo trgovaca inostranaca. Mi ovuda ovako trošimo, dangubimo bez koristi. Ima barem korist općina od uplaćenih ulaznica.

IZ CRESA.

Gospodarske prilike.

Grad Cres vidio je za vrijeme rata mnogo bijede i nestašice, ali kakova danas u njem cvate, nitko ne pamti. Dok je u ratno doba bilo novaca — a manjkalo robe — danas sve je obrnuto.

Novac je, pogotovo iz kopaških kuća, sasvim dezertirao. Najskromnija, najstidljivija i najradinija klasa ostala je bez novaca, golih ruku, i van porezne agencije nitko da se za njih brine. Prošle je godine tuča uništila sav poljski prirod, a vlast niti da se makne, a kamo da oprosti jedan dio poreza. Pogledamo li svijetom, opazimo, da i najsiromašnije države priskaču u pomoć nesrećenim predjelima, a ne da ih im još povisvale terete.

Svaka nam godina donosi novih poreza pod najraznovrsnijim nazivom, kao taksa na travu, taksa profi filokseri itd. Tko pozna naš kraj, samo će se smijati, da plaćamo i na travu kraj samog kamenja, a da ne govorimo, koliko nam korist nosi to blaženo trjebe. Bit ćemo na kraju prisiljeni, da i ono par oslić, što ih imamo, bacimo u merašku jamu, pa da lome vratove niz pećinu.

Kod ovakvog stanja kako nas diraju glasovi, da je bižet, t. j. državni proračun aktivan za 1 milijardu lira, da je naime državna uprava uspjela, da dobije od svojih državljanina toliku svotu, da je pokrila uz pomoć troškove i još još ostala 1 milijard! Možemo se dakle kraj tog obilja u državnoj kasi nadati, da će krenuti i porazi na manje, a tako home spasit ćemo i naše toware, kad za travu ne budu već tražili pare.

IZ VRSARA.

Zatvoreni zbog krade volova. - Potreba prosvjete.

U zadnjem broju „Istarske Rijeye“ javili ste o krađi volova Jugovcu u Prodanimu kod Vrsara. Premda su karabinjeri uz pomoć milicije išli u potjeru za lopovima, ipak ih nisu mogli nigdje uhvatiti. Kad su karabinjeri vidjeli, da im je posao uzaludan, dali su se na drugi način istraživanja tatova. Njima je bilo donekle sumljivo, da su koloni pustili da tako lopovi odvedu volove. Tatovi su naime izveli svoj posao nekakvom sigurnošću i morali su biti dobro upoznati sa položajem i stanjem. Radi toga su karabinjeri zatvorili kolona Juru Brečevića. On je naravski govorio da nema nikakve veze sa tom krađom, ali izgleda da je Brečević ipak nešto otkrio karabinjerima, jer je drugi dan bilo dovedeno u zatvor deset krugova, na koje se sumnja, da su uzeti u ovom grablju. Da sada nezna se još ništa o stanozga, jer vlast šute, dok ne dovedu čisto svu stvar.

Naša najveća želja je ta, da bismo mogli mirno uživati plodove svoga rada i da bi naše imanje i život bio siguran. Peče nas i ljaga, da se u našim krajevima događaju najviše otimačina i ubijstva i da naših ljudi dolazi mnogo pred porotu. Evo blagorodnog polja za prosvjetu — taj najbolji lijek da se iskorijeni tko. Tko je pozvan da oplemenjuje narod, nek ne brani, da zrake prosvjete prodru i u ona okorjela srca pojedinaca.

IZ RAČICA

Važenske nezgode.

Kiši, daždi; daždi i kiši skoro svaki dan, kod nas i u svim našim krajevima. Komu, a ne možeš da posušiš sijeno. To škodi i kvari krmu. Mi u polje da radimo, a ne možemo: otičera nas kiša. Mi rasprostremo pokošenu travu, ali naglo naoblaceni prisili nas da je zgrnemo u kupove (lomnice). Ako smo u vinogradu da škropimo ili da posupramo — eto nas mokrih kao puži. — Tako je ove godine. Ali ako bude ova godina slaba kao lanjska, bit će tuđe, nevolje i žalosti. I svi znaci kažu, da ne će biti bolja. Molim vas, već nas posjeti nebeski led, ono strašilo od tuče. Dne 17. pr. mjes. padala je nemilice krupna (debelka) kao orasi. Neki su roge krupni valji proti zvoniku, drugi stolice prevrvali proti zvoniku, četvrti ovako, peti onako plašili tuču, ali ona je padala i neke vinograde i ostale poljske plodove sasama uništila. Srećom nije svu okolicu, nego samo neka sela. Najviše trpe škodu Oslići, Račice, Krušvari pa i druga sela od nas do Draguča. Ovako tuče nas nebo, biju nas prekomjerni porezi i takse, a mi gledamo crno u zimu. Ali Bog se skrbi za pite nebeske u zraku i crva na zemlji, pa ne će valjda ni nas ostaviti. Morat ćemo se prehraniti.

IZ LASTOVA.

Imenovanje općinskog podčestata. - Konac zlogorobama.

Koliko puta rekohmo da na ovom „estre-mo lembo“, otoku Lastovu, zbivaju se događaji a i nepravedna postupanja, ne sa strane vlasti i ovdasnijih renjokija, nego domaćih „patriota“, poznatih po njihovoj nedalekoj prošlosti. Oni se uvijek na nas ljute i dignu kuku i motiku na nas, kad

umocišno pero, da javimo o našim prilika-
ma i potužim se na domaću upravu. Al
eto i vlada je opazila da uprava nije bila
dobra i na mjestu pa nam je postavila za
općinskog načelnika gospodina Romanci-
ni-a. Ako itko drugi, to mi, prozvani
"vlasii" sa ushitom i veseljem dočekamo
ovo spasnosno imenovanje. U Lastovu je
svakako bio potreban ovaj sveti lijek i
vlada nam je poslala čovjeka, koji će brzo
uvrediti sve griješke naših dosadanih
upravitelja.

Za njih trideset godina općinski je ko-
rito bilo, kao nigdje drugdje u Dalmaciji
izvorom mnogih zla i domaćih intriga i
šikaniranja jednih proti drugima. Penjali
se na vlast u općini sad jezdan skup boja-
ša, sada drugi, da se međusobno taru a
da, općina od toga nije imala niti kakove
koristi. Austrijski namjesnici u Zadru i c.
k. poglavari gledahu samo da bi na La-
stovu sve udaralo crno-zitum mitosom, a
nepravde su bile njima na vrbi svirale.
Domaćih pak upravitelja je vrhunac do-
brog upravljanja bilo klizanje i puzanje
okolo c. k. poglavara Korčule. Od toga
imadjasmo famoznu ratnu aprovizaciju,
još famozniju nasukanu Seosku Blagajnu,
imadjasmo (teribile dictu) brojav općine
Lastova u ime solidarnosti ministarstva u
Beču, a protiv jedanaest dalmatinskih za-
stupnika, koji glasovaše austrijskoj vladi
nepovjerenje u Dalmaciji naša se
općina Lastova, koja je skrštena i uliziti-
činstva postala protu istupa zastupnika Biankini-
i drugova. Bilo je naravski za vrijeme tri-
deset godina i obiljubljenih općinskih lije-
čnika, tajnika i prisjednika, koji su morali
otići baš radi oligarhije i diktatorstva ne-
kojih Lastovskih patricija a koji su isto-
dobno bili i ekspozitura austrijskih vlasti
iz Zadra. Najviše su trpili tu baš "vlasii",
koji su poštenom i neselbitnom radu najvi-
še doprinijeli i žrtvovali, te bili uvijek do-
sljednji i karakterni ljudi.

Sve se ovo čini sićušno, ali za nas je to
važno jer smo na svojim ledjima osjetili
prijašnja i kasnija djelovanja bivših c. k.
ljudi. Moramo priznati, da nama na La-
stovu ne čine šteto ni najžao ni najbo-
liji, nego prevažni ljudi, njihove pripre-
me, ratni aprovizaciji i uzročnici progona
i pogibije Petra Susovića i sina Ni-
kole, koji pogiboše u mariborskoj tam-
nici.

Ne možemo nego javno ovdje izraziti
našu zahvalnost za pronicavost vlade, što
je naša shodnim, da postavi načelnika g.
Romancini-a. Uvjereni smo da će on po-
staviti pravicu za svakoga te da će pre-
staviti privilegovano taksiiranje poreza, boljš-
čije sjetenje drva za gorivo i zadrživa-
nje poštenih Lastovljana vedra čela i po-
štene savjesti. Gojimo nadu, da će poslije
trideset godina i za kako je ovo udaljeno
ostvo i malo pod papučama, provrasti sada
i moralno i ekonomski, što želimo osobito
mi "vlasii".

IZ SV. MARTINA
I kod nas tuča

Ljudi kažu, mi svi to dobro znamo, da
je čovjeku lakše na duši kada se potuži
ili naplače. Samo iz ovoga razloga ćemo
vam se potužiti, da nas je posjetio nemili
i strah zadavajući gost — tuča. Dva puta,
15. i 17. ov. mj. ovršila je ona svoju grdu
dužnosti: ona je tukla i potukla sve poljs-
ke plodine kamorogd je došla. Odatle joj
ime tuča. Ali ovaj put padala je krupna
kao lješnjaci, čak i kao oresi. Za sreću
ovaj put nije bila posvuda. Potukla je
samo sjeverni kraj našeg sela, pa sela
Stranu, Pobrej, pak tamo dalje na Rokšti-
ni Krkušu. Neke vinograde naše tako je
otuklo, da na lozama nije ostalo ni mla-
dica. Negdje je žito tako smlatila, da će
ga gospodari sada jednostavno požeti za
krmu. — Što da duljimo, teško nam je pri-
daše? A tko da čuje naše uzdisanje, uz-
daše?

IZ ROČA
Darovi za spomenik učitelju Liculu
Na poziv učitelja, da se sakupe milodari za
podignuće nadgrobnog spomenika našem pokoj-
nom učitelju, stigli su skromni darovi, koje ovdje
navidamo. Obično nas je darova doprinose ista-
skih srednjoškola iz Zagreba. Svoj su doprinos
popratili ovim plemenitim pismom:

POD L I S T A K

ERNEST RADETIĆ:

Na Ivanjdan

(Uspomene iz Drage mošćeničke).
Nad Osorom, cresskim starcem na
istoku, pomolilo se jutarnje sunce i
obasjalo sjajnim svojim zrakama drev-
ne Mošćenice na brijegu, ponosnu Učku
u pozadini i bijela pitoma seoca u uba-
vim morskim uvalicama.

Poviše Drage, nasred ceste pred ka-
pelicom Svetoga Ivana, sakupljali su
vjernici, nekoi se spustili s okolnih
planina, drugi se uspjeli strimim staza-
ma i puteljcima iz dolina. Malena je
kapela, jedna od onih na kakove na-
lazimo po cestama diljem Istre na
svakom drugom kilometru i koje su
vidljivi znak žive vjere i djetinjstva i
iskrene ljubavi napaćenog našeg na-
roda, koji se kroz vjekove nije imao
kome da potuži i izjada do Boga veli-
kome. I ne nalazeći prave topline u

«U znak stovanja sene blagopokojnog narodnog
borca i prosvetitelja Gaše Licula, kao i u znak
priznanja za zasluže, što ih je Pokojnik na pro-
svetnom polju stekao, doprinose istarski djaci u
Zagrebu skromni dar za podizanje nadgrobnog
spomenika, da mu se na taj način odzvanja
našim uspomenama, da mu se u skladu s njihovim
trajnu pošast, da se uspomena u našim mladim
dušama osveži na onom kamenu, što je podignut
kao simbol večnog mira.» Darovali su:

Po 10 dinara: Sirotić Dante, Škofić Ante, Lo-
rencin Ante; po 5 dinara: Cerovac Ante, Jakac
Dušan, Rojnić Ante, Petrol Franjo, Antonac Ma-
rijan, Siročić Ljubo, Posedel Ante, Durić Ivan,
Gradišić Josip; po 4 din.: Cukon Blaž; po 3 din.:
Primaž Vjeklo, Jurčan Josip, Siročić Miloš, Po-
sedel Ivan; po 2.50 din.: Tršan Vladimir; po 2
din.: Dobriša Srećko, Vidović Maks, Fable Bo-
židar, Krizanac Matko, Sverko Josip, Kadun
Gaetan, Benazić Rikard, Pribetić Stjepan, Ivan-
ušić Mihutin, Dušan Petar, Ratić Blaž, Klenovar
Dušan, Vlačić Rade, Milotić, Crnobri Josip, Ra-
detić Nikola, Božac Tomo, Božić Marko, Flego
Dušan, Sepić Drago, Zlatić Milovan, Opašić Josip,
Grzetić Milan, Lenković, Demarin Viktor, Ujčić
Vitimir, Sandalj Josip, Ribarić Josip; po 1.50 din.:
Milotić Ante; po 1 din.: Vitenik Ivan, Dedić
Sverko Zoriko, Beško Marko, Vlah Stanko, Kad-
Staničić, Vrbnec, Mrakovčić Nadan, Matika
Ivan, Zaharija Ivan, Pučić Ivan, Bertosa Vi, Ra-
doslović Ante, Bratulić, Stepančić, Karčić, Du-
janić, Ribarić Danilo; po 50 para: Curko Petar,
Zec Ivan. — Ukupno 176 din.

U Roču su darovali:
Po 25 lira: Djevojačko društvo «Učka»; po 15
lira: Ivesa Ante; po 10 lira: Sandalj Josip, Lupo-
glava, jedna čička, Gržinić Ivo, jedna čička; po
5 lira: Kos Ivan, Klaric Ivan, Ročan; po 3 lire:
N. Roš, Kraljić Juraj; po 2.50 lira: Marčević
Henrik, Kraljić Marija; po 2 lire: Benčić Antica,
Blažević Marko, Nemanjak Ivan, Kraljić Mate,
Kraljić Pave, Pernić Franica, Kraljić Ante, Pernić
Karolina, Slavić Ante, Kraljić Marija, Grabar
Ivan, Grabar Grgur, Mohorović Milka; po 1.40 lira:
Počekaj Josip; po 1 lire: Krbavac Ante, Neman-
jak Ivo, Klobas Petar, Klobas Josip, Klobas Ante,
Pernić Ante, Pernić Josipa, Pernić Ana, Kraljić
Ante, Kraljić Ivan, Kraljić Ante, Kraljić Ivan,
Kos Frane, Pavletić Stjepan, Bjsal Ante, Greblo
Ana, Grabar Marija, Pernić Aneta, Grabar Josipa,
Pernić Marija, Pernić Marija, Kos Marija, Neman-
jak Marija, Grabar Pavica, Hlaj Franica, Hlaj
Olga, Hlaj Ante, Pavletić Petar, Grabar Milka,
Hlaj Ana, Grobar Joso, Smak Blaž, Saina Ivan,
Grabar Ante; po 70 cent: Kraljić Ivan; po 50
cent: Pernić Mate, Krbavac Petar, Kos Ante, Po-
čekaj Ana, Nemanjak Slavica, Mikolajević Marija.
Ukupno lira 171. Nadodao Sandalj Josip, Lupo-
glava, lira 10.

Novac sabran u Roču uložen je kod «Ročkog
društva za štednju i zajmove» pod brojem 303.

IZ JUŠIĆI

Milodari iz Amerike za Ivana Matulja:
Ovdješnjeg općinara Ivana Matulja zadelsa je
teška nesreća, jer mu crkno kom. Tom prilikom
mu sabrase nekoi dobrotvori u Americi lijepu
svotu od 5 dolara 54.25, a darovaše:

Po 5 Dol: Josip Rubeca Uljini; po 2 Dol: An-
drija Rubeca Andre; po 1 Dol: Antje
Jakšetić, Kuzma Puž, Viktor Puž, Kuzma Vlah,
Ivan Jeletić, Ivan Milić, Josip Kinkela, Josip
Vlah, Ivan Slavić, Franjo Spinčić, Franjo Stanić,
Anđelo Kožul, Anton Puž, Anton Kačić, Jenko
Jurđana, Rudolf Marotti, Andre Siničić, Vinko
Kačić, Ernest Sušan, Vjekoslav Grgurina, Ivan
Puharić, Josip Puharić, Josip Štarić, Franjo Rubeca,
Viko Lukčić, Ivan Brajan, Anton Rubeca, Leo
Nelutu; po pol Dol: Josip Katarinčić, Josip Kožul,
Josip Slavić, Karlo Natek, Ludevik Milig, Fran-
cića Puž, Marija Slavić, Andrija Mandić, Jenko
Babić, Franjo Babić, Mate Brajan, Ivan Kinkela,
Josip Jarda, Ljivo Vlah, Ema Polić, Franjo Či-
ković, Josip Bačić, Josip Šaršon, Miho Ribarić,
Ivan Sepić, Andrija Kinkela, Anton Puž, Ivan
Kučić, Anton Perčić, Josip Slovar, Beto Kinkela,
Paškval Šatić, Vinko Perman, Mate Sepić, Frane
Craić, Vinko Kučel, Josip Andrečić, Ivan Bačić,
po četiri Dol: Andre Rubeca, Nik Jančević, Lu-
doviko Bačić.

Otketnici se svim darovateljima kao i sabira-
čima gg. Antonu Jakšetiću i Ivanu Miliću, koje
zahvaljuje. Ujedno se zahvaljuje najlijepe i općin-
arima matuljske općine, koji mu priskočiše u
pomoć.

Burza.

Cijeno tudjem novcu na trčesanskoj
burzi: jedna engleska lira šterlina 142
talijanske lire; i amer. dolar 29 talij.
lira; 100 austrijskih šilinga 410 talijan-
skih lira; 100 jugoslovenskih dinara 51
talij. lira; 100 čeških kruna 87 talij.
lira; 100 franc. franaka 78 talij. lira i
100 švicarskih franaka 570 talij. lira.

Franina i Jurina

Jur.: Već sam mislel, da te ni. Kade si
toliko vremena zaštantal?
Jur.: Na pute me j' trefil oni njihov ha-
rambaša i moral sam s njim poč.
Jur.: Ča ti j' ča rekai?
Jur.: Navestil mi je jedno fino «dobro
jutro!»
Jur.: Ča j'ča slabega?
Jur.: Dobrega ni vrag mrvi! Strpi se
malo, pak ćeš čuti!
Jur.: Mane već febra trese.
Jur.: Bormica ima i zač!
Jur.: Ala, govori dunke!
Jur.: Najprvo mi j' rekai: Vi ste nas
oteli prevarit z onem vašem lionfan-
tom. Mislile ste, da ćemo mi pred
njim na onu taneku padat. Pak na
— otegnul je papki, kako i svako
drugoo blago. Vi, Jurina i oni vaš
Franina, obadva, ste pravi fuffici. Ča
ste misleli, s kem imate posla?
Jur.: Si mu mogai reč, da j' on lionfan-
tuddjak, i da ako nam budu ča sla-
bega storiil, da će ih prit po noće za
nogi potezat.

Jur.: Nafočai sam ja njemu i drugeh
stvari, ma ni on miga bedast, da bi
to veroval. To još samo neke naše
babi veruju va neme štrigolariji —
pametan čovek — nijedan! A ona
hudoba od harambaši šegaveja je od
vraga. Baš smo se na pravega nameri-
lil!

Jur.: Ja, ma reci već jedanput: će će te
čovek s nami?
Jur.: Ča će s nami? Na gradeli će s
nami. To je već odlučeno.

Jur.: Odlučeno? A si mu ti ča rekai? Si
mu rekai, da je to strašno, da to ne
bi smelo bit, da smo mi ljudi i da
imamo jednu dušu i pravice naše...
Si mu to rekai?

Jur.: Rekai sam ja njemu to i drugo,
ma za vražju koristi! Svaka druga
njegova bila je: gradeli! gradeli!
Jur.: Si mu mogai reč, da će vraga vi-
det, ako se va Europe dozna, da su
nas na gradelah spekli.

Jur.: Rekai sam mu i to, da te ih prit
bombardat i okupirat.

Jur.: A on?

Jur.: On mi je odrublil čisto i bistro:
Ča će mane Europa? Na — ovo neka
bude vam i njoj! I udrii se je z ru-
kom — skine.

Jur.: Po skine se je udrii?

Jur.: Nego po čem! I još je rekai: —
Haje se mane za Europu! Pak naj-
zada znate, ča vam je! Sve zlo, ko je
na svete, prišlo ja z Europi vanka. I
sve fufinjariji, ča ih mi znamo, nav-
diiil smo se od ljudi, ki prihajaju k
nam z te vaše Europi. Zato i puli nas,
kako i puli vas najviše plaćaju oni,
ki su našlabeji.

Jur.: A si ga pitai zač?

Jur.: Sam, a on mi je rekai: zato, ča su
slabi i ča se ne moru branit. Mi ni-

kada ne bimo storiil zla on...
se more branit. Nikada! Plaćaju
plaćaju samo stabi. Ma plaćaju
sakrabojski. Mi smo kako i vi.
Najvolimo napadat na ovce. A
lepi nauk dobili smo od vas i
Europeji. Dunke znajte, ča vas
Jur.: Gradeli! A ča si ti nato?

Jur.: Ja sam stavil jednu nogu na
jednu nazad, ruki sam prekrilil
prseh, glavu sam stegnul ča sam
mogai i rekai sam: — Ja sam, zna-
vi, bil va Foizberge i videl sam
gačejih galantomini nego ste vi.
vas se ne bojim.

Jur.: To si mu rekai! Namesto da si
lepo molil! A, Jurino, Jurino! Ja
čudin, da te ni od jada preškušaj!
Jur.: Ni me preškušaj sferičem, ma
me je probol z očijami i rekai: —
Tako! Vi čete da budete junak? —
Tse zna — rekai sam mu ja ostru
sam unuk Kraljevića Marka! —
on mane: Neka ste, ma pobeć mi
čete.

Jur.: Jurino, ne gubimo vreme! Ako
moreš već nočas, armaj onu vražju
makinu s kum se leti, da gremo već
jedanput ča od ovuda.

Jur.: Nemoguće!

Jur.: A zač?

Jur.: Zač je on harambašina stavil
straju, ka po dnevu i po noći ču-
oni aeroplan.

Jur.: Dunke, to nam ni spasenja!

Jur.: Ne, ako nam Bog ne pomore!

Jur.: O, brižni mi nebegi!

PISMO IZ NOVOG SADA

**Veza sa rođenim krajem. Prilike u
Novom Sadu.**

Jedan naš radnik, koji se je iselio
u Jugoslaviju, šalje nam jedno dugo
pismo, iz kojeg izluzja njegovo nepre-
tano zanimanje za sve prilike u
ovim krajevima. I on osjeća naše bol
i njega vesele naše radosti. Potiče na-
da u interesu našeg življa slijedimo
stope naših pradedova, i idemo ovom
stazom, kojom ide i naša novina. Opi-
suj nam prilike u Novom Sadu i
kaže ovo:

Ne putuju samo Franina i Jurina po
svijetu, već putuje na tisuće i tisuće
iz Istre i Gorčke. Tako nas je nekolicu
i u Bački, u Subotici i Novom Sadu. Ne-
koji su se već lijevo udomili i dobro im
ide. Našeg čovjeka svuda rado primaju,
jer je marljiv i radisan. Ima ih dotuče
među nama, koji se malo previše odaju
piću, ali takovi zanemare i posao i poro-
dicu, pa im mora ići slabo.

U nacionalnom pogledu je ovdje kao u
Švici. Kamogod ide, svuda znadu i govore
srpski, mađarski i njemački i svatko
je u kojomogd jeziku posluži. Natpisii
izloženih stvari su u tri jezika, a u kuni-
je dvojezično. Zabave se priređuju na
kojemogd jeziku i nema nikakve mržnje
radi toga.

Na Durdjević dan smo ovdje slavili sto-
godišnjicu Svetozara Miletića, nezaborav-
nog boritelja za srpsstvo, jugoslovenstvo i
slavenstvo uopće.

U maju mjesecu dogodile su se dvije
zrakoplovne nesreće. U prvom se je slu-
čaju otrgalo krilo od aeroplana, pa je ap-
arat pao na zemlju. Naravski da je se sav
zdrobio i piloti su ostali mrtvi. Drugi slu-
čaj je sa jednim novim tipom zrakoplova,
koji je izradjen ovdje. Zrakoplov je drev-
nosti 4000 kg. Na pokusnom letu iz visine
od 100 metara pao je u Dunav. I tu su po-
stradala dva života. Kapetana (rodom ko-
rovač) našli su tekaz izvan osam dana. Žrtva-
ma je učinjen veličanstven pogreb.

Izgledi na ovogodišnju žetvu su veoma
dobri, samo je previše kiše.

Sirite „Istarsku Riječ“!

I započe služba Božja. Prignuše
staračke glave na činovnika, bijele su
brade dotakose koljena, pogurise se
staračka ledja mornarskih majkica,
sklopise se nedužne djetinje ručice i
zavladati tišina, prekidana samo polu-
glasnim šapatom misnika, koji je u
kapeli stao da prikazuje žrtvu. I on u
pognoju glavu da ne udari njome u
kandilo u kom je gorjelo vječno svije-
tletu u počast Čovjeka-Boga, koji ču-
ne obaziruć se na siromašni oltar, ni-
požučete trošne misne haljine svo-
služenika, sići da se ponova žrtvuje u
ljubavi od svih siromaka, čija je vjera
toli živa, a ljubav toli iskrena.

Tiho, tihano oglaš se pjesma, isprvi
slaba, jedva čujna, a zatim sve jača i
snažnija. Zapjevahu djevojke iz Moš-
ćenica, a vjernici polagan prihvatih, i
ne znajući riječi gundjahu, dajući tih-
čarobni utisak nekiih dalekih nebeskih
korova. da konačno gromko zav-
svaku katicu zanosnim refrenom
«Zdravo, zdravo, zdravo Marijo!»

malo respekta pred njim, te su ga zatvorili u njegov stan.

Kralj u Parizu i Londonu. Dok se to događaju u zemlji, kralj je posjetio Pariz i London. U Parizu su ga svečano dočekali. U znanstvenoj akademiji, čiji je on član, održao je jedno predavanje. Govori se da je njegov dolazak u Pariz imao i politički karakter i to u pogledu odnosa glade Maroka i rifanskih zarobljenika.

Domaće novosti

Nemoralna sredstva.

Rimska je Tribuna od 24. juna objavila članak iz Trsta pod naslovom «Mi i Slaveni». U tom je članku bilo raznih optužbi proti Jugoslavenima u Italiji. Među inim se je čak i ustvrdilo da su poznate neke protutalijanske propagandistične okružnice, što ih je neki propagandni odbor poslao župniku u Sv. Ivanu.

Tršćanski je «Piccolo» prešampao taj članak.

Veleč. g. Sila, župnik u Sv. Ivanu, je sasvim opravdano poslao «Piccolo» ispravak, kojim je energično od sebe odbio sve optužbe i tumaćio, da se on nikada nije bavio politikom, nego jedino i isključivo uvijek samo svojim uzvišenim znanjem dušobrižništva. Za prijatelje je kvačeno da će stvar podnijeti sudu.

«Piccolo» je taj ispravak doduše objavio, ali ujedno nadodao dvije okružnice, potpisane i razaslane tohože od veleč. g. Milanovića, kapelana dodijeljenog župnom uredu u Sv. Ivanu. Iz jedne bi okružnice proizišlo, kako je g. Milanović kušao da zlorabi crkvu i sakrestiju u posebnu protutalijansku propagandu poručujući svećenicima kako se imaju vladati napram Italijanima i davajući im druge instrukcije. Spomenut je i g. Fogar, sadašnji tršćanski biskup, koji da ništa ne zna o tom rovanju. — Drugom je okružnicom tražio potpise, koji bi se imali poslije na zgodni način poslati prijateljima u Berlinu, u Beču i u Ljubljani u predmetu jezika u našim školama.

Razumije se da je senzacija bila velika. Svako, koji je imao tole malo pameti u glavi, morao je da posumnja u autentičnost tih dokumenata, zbog njihovog sadržaja.

Zaista je g. Milanović poslao «Piccolo» ispravak, tvrdeći, da on za te okružnice ništa ne zna, da ih nikada potpisao nije i da je pripravan, da sve to potvrdi svojom prisegom pred biskupom i pred prefekom.

«Piccolo» je taj ispravak donesao, ali opet nadodao, da njega nije briga, jesu li potpisi autentični ili nisu, nego da je za njega glavno to, da te okružnice postoje.

Uvjereni smo, da g. Milanović tih okružnica nije niti napisao niti potpisao niti razaslao, pa da nije to učinio ni putem drugih. Samo ljudak bi mogao da takova šta učini. Sadržaj tih okružnica je takav, da bi kompromitirao sve svećenike i škodio našem narodu u Italiji i da bi bilo po njega najtežih posljedica, kad bi se ispostavilo, da su okružnice u istini bile razaslane, jer time bi se udarilo izravno i naše vrijedno svećenstvo, a indirektno u opće sav naš element. G. Milanović, nit je, toliko lud, nit je toliko nerazborit, da istupi u ovoj formi.

Cijelu je ovu aferu sada kvestura uzela u ruke te se ozbiljno i temeljito dala na raščišćenje tog slučaja, da se krivac pronađe.

Tom prilikom ćemo istaknuti da i u politici treba da bude morala. Nije dozvoljeno, kako valjda nekoji misle i kako su opetovano izjavili, pa i po tome i radili, da je u politici svako sredstvo dozvoljeno, pa da se može i denuncirati i objediti. Opetovano smo bili sa stanovite strane objedjeni, da smo irendentisti. Zgražali smo se tada zbog takovoga postupanja, a još se više zgražamo sada, gdje se sa takvim falsifikatima hoće pogoditi sav naš narod u Italiji i onemogućiti poštnu njegovu borbu.

Što se danas dogodilo g. kapelanu Milanoviću, to se može dogoditi sutra i drugima i nama i svima.

Vlađine odredbe ekonomske naravi.

Na svojoj sjednici od prošlog utorka ministarsko je vijeće prihvatilo nekoliko odredaba vrlo važnih i korisnih za ekonomsko stanje države i većine državljana. Tako su zaključili, da se povisi nekoje talijanske proizvode, a da se snizi njihova cijena i da se provedu neka ograničenja. Na predlog ministra predsjednika prihvaćen je naert kr. dekreta, koji određuje: da

se od 1. julya ove godine do 30. julya 1927 ne smiju graditi raskošne kuće a naročito vile i pojedinačne gospodske kuće, a imadu se graditi samo pučke ekonomske i seoske kuće, zatim one, za koje se dokaže, da se zidaju privatnom prištednjom. U glavnom zgrade za stanove radnika, zanatlija i poljodjelaca. Od većih zgrada mogu se graditi samo one, koje su namijenjene za državnu ili javnu uporabu. Od 1. julya se zabranjuje otvaranje novih javnih lokala (gostiona, kavana, bara, slastičarna). Od 1. julya ne mogu dnevne novine imati više od 6 stranica, ne smiju povisiti format a niti umetnuti prilog osim onih tehničkog značenja.

Nadalje su poslodavci ovlašteni da produže radno vrijeme jedan sat na dan t. j. devet sati dnevnog rada. Ministarsko vijeće je povjerilo Ministru nacionalne ekonomije, da na temelju podataka o ovogodišnjoj žetvi naredi velikim mlinima, da melju i prodaju samo mješano brašno.

Molbe za Djačku Maticu.

Djačka Matica u Trstu javlja da molba za školsku godinu 1926/27 prima uključivo do 31. augusta ov. god. Sve ove iznimke molbe moraju biti napisane na formularu izdanom od društva, koji se dobije u svim djačkim društvima Juljske Krajine i u uredu Djačke Matice u Trstu, via Coronio br. 17, III. Tko želi imati formular direktno od ureda Djačke Matice, nek pošalje točan naslov i nek priloji, marku od 60 cent. Upozorujemo da će biti uvažene samo molbe onih djaka, koji će sakupiti nekoliko članova za Dj. M. Pristupnice za nove članove se mogu dobiti u uredu Dj. M. i kod svih djačkih društava. Dj. M. ujedno vapiljinje, da su djaci iza dovršene 17. godine i sami članovi. U protivnom slučaju su članovi roditelji.

Svakoj molbi, u kojoj moraju biti navedeni razlozi, radi kojih se moli potpora, treba priložiti ove dokumente: 1. siromašni list, 2. dokaz da molilac pohađa školu, 3. ako nije početnik, dokaz da je s uspjehom dovršio prijašnje godište; visokoolkolci da su položili prepisane ispite odnosno kolokvije, 4. domovnicu (potvrdu o državljanstvu). U molbi treba da je navedeno sve što bi činilo podlogu za njegovo pravilno riješenje.

Djačka Matica u Trstu.

Podignuće nadgrobnog spomenika nadučitelju pok. Gazi Liculu u Roču.

Zahvalni narod i svjesno učiteljstvo odlučilo je da podigne na ročkom groblju u nedelju 18. t. mj. nadgrobni spomen-kamen, u znak iskrene odanosti i dubokog poštovanja sjene, neprežaljelog i blagopokojnog svog učitelja i druga Gaše Licula.

Pučka škola u Vodcaama

prirredjuje školsku zabavu u nedelju dne 11. julya o. g. Program je lijep, zanimiv i raznolik: deklamacija, saloigra, zborovo pjevanje i sviranje. Čisti dobitak biti će za siromašnu školsku djecu i druge školske potrebe. Početak u 3 (tri) sata popodne. Učiteljstvo škole pozivlje općinstvo, da dodje na zabavu u lijepom broju.

Promocija.

Naš prijatelj gosp. Hrvoje Mezulić iz Pule promoviran je dne 30. julya na zagrebačkom sveučilištu na čast dočtora prava. Želimo mu od srca svaki uspjeh u životu, a u njegovom djelovanju nek ne ugasne ona iskra plemenite ljubavi, koju on goji za svoju Istru.

Zašto je ove godine mnogo kiše.

Ovogodišnje ljeto sliči više jeseni nego ljetu. Kiše i dani s malo sunca ne daju da uzrudi zemaljski plodovi, a mnogim su državama poplave uništile bogatu ljetinu. Ovu čudnovatu pojavu prirode nastoje tumačiti raznim uzrocima. Neki učenjaci vele, da u odnošaju vremena na zemlji igraju veliku ulogu pjega (mrlje, maće) na suncu. Čim je više pjega, to da je na zemlji vlažnije, kišovitije. Na suncu da se je ove godine pojavilo mnogo pjega, pa se tome eto i pripisuje uzrok ovogodišnjeg slabog ljeta i silnih kiša u ovo neobično doba.

Žestok potras u Egiptu.

U srijedu se je u Kairu osjetio katastrofalan potres, koji je počinio silnu štetu. Ima golem broj ljudskih žrtava.

Željeznička nesreća kod Pariza.

Dvadesetpet kilometara od Pariza dogodila se je u subotu najveće velika željeznička nesreća. Brzi vlak, koji je išao za Pariz, je na kolodvoru Achères (Aser) naskočio na teretni vlak. Bilo je 108 žrtava, od kojih 18 mrtvih i 90 ranjenih. Za prvi uzrok nesreće još se neznaju, ali izgleda, da vlakovi nisu vidjeli signala, jer je baš u ono doba bijesnilo strašno nevrijeme oko Pariza.

Tužnim srcem javljamo svoj rodbini, prijateljima i zncancima, da je naša žena i majka Katica Fabijančić u nedjelju dne 4. srpnja u 45 godini života, blago u Gospodinu usnula. Mrtvi ostanci mile pokojnice predani su majci zemlji u Buzetu dne 5. srpnja. SV. IVAN KOD BUZETA, dne 5. srpnja. 1926. Ozaošćeni: Frane Fabijančić, muž; Antun, Ratko i Josip, sinovi; Marija, Verica, Smiljana i Bosiljka, kćeri.

Rudarska katastrofa u Južnoj Americi. Iz Antofagasta u Čile javljaju o strahovitoj rudarskoj nesreći, koja je nastala uslijed eksplozije zadužljivih plinova. Do sada je izvučeno preko 50 mrtvih rudara.

Darovi za fond «Istarske Riječi» za fond «Istarske Riječi» sabrali su dne 27. juna bočaduri «Zorin-vrta» kod Sinčića L. 53. Dne 29. juna pobijedio je Jože slavnog bočadura Franela, a dne 2. jula grđno je putokao prvaka na briksliki Toneta, koji je u korist «Istarske Riječi» platio tom prigodom 10 lira. Javljamo to našim prijateljima, «da se znade, što Učka valjaju». Za bolesnog Istranina u Americi: Naš zemljak gosp. Grgo Sinčić iz Prapoc, koji se nalazi u Portlandu Oregonu sakupio je od naših ljudi u Portlandu za bolesnog zemljaka, koji se nalazi u bolnici u Južnoj Americi, Republika Peru, 84 dolara, koje su dobrovoljno darovali sljedeći: Po 10 dolara: Grgo Sinčić iz Prapoc i Mate Krstac iz Brjuničaca; po 5 dolara: Blaž Klobas iz Račjevasi, Anton Grbac iz Prapoc, Roza Sinčić iz Prapoc, Ivan Sverko iz Prapoc i Marko Pavličić iz Blatnevasi; po 3 dolara: Marija Ljavić iz Dalmacije i Stjepan Medica iz Podgača; po 2 dolara i 50 centi: Jakov Grbac iz Prapoc, Ivan Grbac iz Prapoc i Mate Medica iz Prapoc; po 2 dolara: Blaž Zlatić iz Sluna i Mate Sverko iz Prapoc; po 1 dolar i 50 centi: Grgo Božić iz Rašpora; po 1 dolar: Ivan Ribarić iz Lupoglave, Petar Mikolavić iz Nogle, Petar i Josip Benčić iz Blatnevasi, Ivan Strožnik iz Kranja (Jugoslavija), Ivan Klobas iz Račjevasi, Anton Crnac iz Račjevasi, Jakov Sinčić iz Prapoc, Ivan Flego iz Sv. Ivana, Frane Mrelčić iz Lupoglave, Mate Crnčić iz Sv. Martina, Jakov Blažević iz Strana, Josip Pavličić iz Čirčeva, Ivan Vidonić iz Kaštelca, Grgo Vroval iz Dalmacije, Anton Božić iz Rašpora; po 50 centi: Petar Medica iz Podgača, Anton Habetić iz Sv. Martina, Miho Eleksander iz Macedonije, Ivan Mikolavić iz Nogle, Anton Drasčić iz Sv. Martina, Lazar Orat iz Dalmacije, po 25 centi: Mate Pavličić iz Čirčeva. — Svim plemenitim darovateljima iskrena hvala.

DOPISNICA UPRAVE. Umoljvasa se dotični, koji je poslao L. 750 sa pošte Riči, da javi svoju adresu. Izdavač, direktor i odgovorni urednik: IVAN STARI. Tisk: TISKARA «EDINOST» U TRSTU.

NOVE GREDE I DASKE prodaje po najpovoljnijim cijenama Matej Bančić — Krišanc p. Zmija (Gimino), Istra.

LIBERAT UČIJO I ZAZINA preporuča sl. općinstvu mjesta i okolice svoja moderna uređena radionica cipela, trgovinu kože i druge potrebštine, koje zasjecaju u postolarski zanat. Cijene umjerene. — Poslužba brza i točna.

DOBRO vino i izvrsnu rakiju može se dobiti u poznatom vinotoku g. Pečenko (Scala Belvedere 1).

NAJBOLJE VRELO! Kod nakupa ljetne i zimske robe (odjela) svih vrsta cipela, klobuka, kapa, košulja, kišobrana, krovata, linog štola, svih vrsta platna, za košulje i odjela, obratite se na jedino domaće i najčije nije vrelo.

M. KOREN & Co. - PAZIN (Corso pred prošijom)

GLYKOL Vrlo uspješno sredstvo naročito u ljetno doba za vrijeme vrućine. Tko se osjeća slab na živicima i trpi od glavobolje, neka upotrebljava samo «Glykol», koji izliječi u najkraće vrijeme. — Cijena jedne boce L. 7.—. Za cijelu kuru treba 8 boca.

Dobiva se samo u ljekarni Casteilanovich, Trst VIA GIULIANI 42 (Sv. Jakov).

NAVIGAZIONE GEN. ITALIANA GENOVA

Table with shipping routes and dates. Columns include destination (e.g., Rio Janeiro, Santos, Buenos Aires), departure dates, and agents (e.g., New York, Trinidad, Adelaide, Melbourne, Sydney, Brisbane).

Uredi u svim glavnim gradovima Italije i inozemstva. U TRSTU: Ufficio Passaggeri della NAVIGAZIONE GENERALE ITALIANA, Via Mercato Vecchio (Palazzo Hotel Savoia) - Telefono 4003.

Fotograf Matko Gortan u Pazinu preporuča sl. općinstvu mjesta i okolice svoja fotografirsku radionu. Izdaje brzo snimljive fotografije po kućevnom kao i po ljetnom vremenu. Fotografije za putnike (Gastroperta) izdaje u roku 1 sata.

KRUNE plaća po 2'30 L ALOJZIJ POVH, Piazza Garibaldi 2 prvi kat Pazite na naslov! Pazite na naslov!

Trgovina koža i raznih postolarskih potrebština FRAN CINK CAMPO BELVEDERE br. 1 drži u svom skladištu svake vrsti u tu struku zasjecajuće robe uz najnižu dnevnu cijenu. Podvoba brza i točna. Podvoba brza i točna.

Zlato, srebro, krune, platin i umjetne zubove kupuje Zlatarno ALBERT POVH Trst, Via Mazzini 46